

ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΕ ΕΝΑ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ ΜΕΡΟΣ;

Προς μια χωρίς αποκλεισμούς παγκόσμια προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών που ζουν σε de facto κράτη

Συνοπτική Παρουσίαση

ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΙΝΑΙ

Υποτίθεται ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι καθολικά και τα παιδιά σε όλο τον κόσμο έχουν δικαιώματα, ανεξάρτητα από τη γλώσσα, την εθνικότητα ή την εθνοτήτά τους. Ωστόσο, μια κατηγορία παιδιών εξακολουθεί να αποκλείεται συστηματικά από τη διεθνή νομική προστασία: τα παιδιά που ζουν σε de facto κράτη. Η έκθεση αυτή ενημερώνει τη διεθνή κοινότητα για τον αποκλεισμό αυτών των παιδιών και προσφέρει προτάσεις για το πώς θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ερευνητική Ομάδα του Πανεπιστημίου του Μάαστριχτ και οι συμμετέχοντες στο Διεθνές Συνέδριο για την «Εφαρμογή των Αναπτυξιακών Δικαιωμάτων των Παιδιών στα De Facto Κράτη», Ιανουάριος 2024.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ DE FACTO ΚΡΑΤΟΣ;

De facto κράτη είναι πολιτικές οντότητες που διαθέτουν και τα τέσσερα κριτήρια για το κράτος (Σύμβαση του Μοντεβιδέο του 1933): ένα μόνιμο πληθυσμό, ένα καθορισμένο έδαφος, μια κυβέρνηση, και την ικανότητα να εισέλθουν σε σχέσεις με (άλλα) κράτη, που έχουν κηρύξει την ανεξαρτησία τους,

αλλά που δεν είναι κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών. Σήμερα αυτά τα κράτη περιλαμβάνουν το Κοσσυφοπέδιο, τη Σομαλιλάνδη και την Τουρκική Δημοκρατία της Βόρειας Κύπρου. Συνολικά, αυτή η κατηγορία κρατών περιλαμβάνουν περίπου 9 εκατομμύρια παιδιά.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Με εξαίρεση την Παλαιστίνη, τα δικαιώματα των παιδιών που ζουν σε de facto κράτη δεν παρακολουθούνται από τον ΟΗΕ ή οποιονδήποτε από τους οργανισμούς του. Τα κράτη de facto δεν υποβάλλουν εκθέσεις σε κανένα όργανο του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεν υποβάλλονται σχετικές κυβερνητικές ή ανεπίσημες εκθέσεις. Ως αποτέλεσμα, τα δικαιώματα των παιδιών παραβιάζονται με ατιμωρησία.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΟ ΠΙΣΩ ΜΕΡΟΣ >](#)

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

Είναι απαράδεκτο τα παιδιά που ζουν σε de facto κράτη να μην λαμβάνουν την ίδια προστασία με τα παιδιά που ζουν σε (πλήρως) αναγνωρισμένα κράτη. Έχοντας αυτό κατά νου, όσο υπάρχουν de facto κράτη και οι συναφείς συγκρούσεις παραμένουν ανεπίλυτες, προτείνουμε μια σειρά λύσεων:

- 1 Διορισμός ειδικού εισηγητή του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των παιδιών (ή: για τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων του παιδιού) στα de facto κράτη.**
- 2 Ενσωμάτωση de facto κρατών στην παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού.** Παραθέτουμε δύο πιθανές προσεγγίσεις με σειρά προτίμησης:
 - a. Πρόσκληση των κρατών de facto να υπογράψουν και να επικυρώσουν τη Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.** Είναι ήδη νομικά δυνατό για μη κρατικές οντότητες να το πράξουν αυτό. Πρακτικά, υπάρχουν δύο κύριοι τρόποι για να το συνειδητοποιήσουμε αυτό:
 - i.** Πρόσκληση της UNGA να επικυρώσει UNCRC.
 - ii.** Πρόσκληση της UNGA να γίνει ένα «κράτος παρατηρητής που δεν είναι μέλος» παρόμοιο με την Παλαιστίνη και την Αγία Έδρα, και στη συνέχεια να υπογράψει/κυρώσει την UNCRC.
 - b. Πρόσκληση των σχετικών (άλλων) κρατών να συμπεριλάβουν την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τα δικαιώματα των παιδιών σε de facto κράτη.** Ιδανικά, το de facto κράτος θα συμπεριληφθεί σε ένα ξεχωριστό τμήμα, ή παράρτημα, που θα προστεθεί στην έκθεση του αναγνωρισμένου κράτους.
- 3 Ανάπτυξη μιας προσέγγισης για τη συνεπή και ισότιμη μεταχείριση των de facto κρατών από τα διάφορα όργανα των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα.**
- 4 Αποστολή μηνύματος.** Δημοσίευση δήλωσης που να επιβεβαιώνει ότι όλα τα παιδιά έχουν δικαιώματα και ότι η προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών που ζουν σε de facto κράτη αποτελεί προτεραιότητα.